

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322203292
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4322203292.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Denisy Šaligovej a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XX, zastúpený: Mgr. Richard Bebjak, advokát so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, IČO: 31025544, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o zaplatenie 2.899,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 1. apríla 2025 č. k. 8Csp/125/2022-245, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 1. apríla 2025 č. k. 8Csp/125/2022-245 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.899,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.899,59 eur od 27.8.2022 do zaplatenia, náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 122,84 eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 2.899,59 eura spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.899,59 eura odo dňa 27.8.2022 do zaplatenia, náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 122,84 eura a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 8.3.2017 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500184550, na základe ktorej bol bezhotovostným prevodom na účet žalobcu poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške istiny 3.000 eur, pri úrokovej sadzbe 20,69 % p.a., odplata za úver bola 20,69 %, RPMN 22,68 %; priemerná RPMN bola 15,12 %; celkové náklady spojené s úverom boli v zmluve vyčíslené sumou 1.434,72 eura a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vyčíslená sumou 4.434,72 eura. Poskytnutý úver sa žalobca zaviazal splácať v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 92,39 eura, z toho splátka istiny úveru predstavovala 62,50 eura a splátka úroku 29,89 eura; splátky boli splatné v 9. deň v kalendárnom mesiaci, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 9.4.2017 a termín konečnej splatnosti úveru bol 9.3.2021. Úroková sadzba pre prípad omeškania bola dohodnutá vo výške 5,00 % ročne. V záverečných ustanoveniach 5. časti zmluvy sú uvedené informácie o náhrade poistného, ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver, kde je uvedené, že veriteľ uzavrel rámcovú poistnú zmluvu s poisťovateľom MetLife Europe d.a.c., predmetom ktorej je poistenie schopnosti dlžníka splácať úver. Pristúpením k poisteniu sa dlžník zaviazal uhrádzať 48 mesačných splátok poistného vo výške 28,65 eura, splatných v 9. deň v kalendárnom mesiaci, pričom termín splatnosti prvej splátky poistného bol 9.4.2017 a termín poslednej splátky poistného bol 9.3.2021. Podľa prihlášky do poistenia zo dňa 8.3.2017 poistník vyhlásil, že pristupuje k poisteniu na základe podpísania

tejto prihlášky a zaväzuje sa uhrádzať mesačné poistné 28,65 eura. Podľa splátkového kalendára výška celkovej platby (splátky úveru a splátky poistného) bola vo výške 121,04 eura. Žalobca na účet žalovaného v mesačných splátkach zaplatil celkovú čiastku 5.899,59 eura. Uviedol, že nemal záujem o poistenie úveru a v žiadnom prípade poistenie so žalobcom nebolo individuálne dojednané. Zo strany žalobcu sa nejednalo o dobrovoľnú doplnkovú službu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, a preto úhrada poistného mala byť započítaná do výpočtu RPMN, ako aj celkových nákladov spojených s úverom, ako aj celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť. Žalobca nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia a prihlásenie do poistenia bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žiadne ustanovenie zmluvy neobsahuje výslovný súhlas žalobcu s uzavretím poistenia. V zmluve o úvere je uvedená výška mesačnej splátky poistného, počet splátok, ako aj termín ich splatnosti a v prihláške k poisteniu je len uvedené poistenie dlžníka a súbor poistenia. Výška poistného je pritom takmer rovnaká ako výška dohodnutých úrokov. Výška splátky náhradného poistenia 28,65 eura, pri úvere 3.000,00 eur predstavuje sumu 1.375,20 eura, pričom výška odplaty za poskytnutie úveru predstavuje len sumu 1.434,72 eura. Takáto výška poistného je podľa žalobcu neprimeraná, odporujúca dobrým mravom a podľa názoru žalobcu je to zámer žalovaného za použitia nekalej obchodnej praktiky obísť ustanovenia ZoSÚ v časti najvyššej prípustnej výšky odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti uzavretá zmluva obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa a nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalovaný pri výpočte RPMN a uvedení celkovej čiastky k zaplaceniu nezohľadnil poistné, ktoré bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, čo má za následok sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov - ustanovenie § 11, ods. 1, písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Podľa internetovej kalkulačky výška RPMN pre daný úver predstavuje 37,26 %. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrtrok 2016, platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. februára 2017 do 15. mája 2017 so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 22,78%. Výška odplaty v predmetnej zmluve o úvere prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského, čo má za následok sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov- ustanovenie § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Podľa názoru žalobcu predmetná zmluva neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.), čo má za následok sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov- ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný ako dodávateľ finančnej služby nepostupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou s poukazom na ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo strany žalovaného došlo k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti, čo má za následok sankciu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa ustanovenia § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Žalobca na úverový účet žalovaného uhradil celkovú sumu 5.899,59 eura. Výška poskytnutého úver 3.000,00 eur. Z dôvodu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu vo výške 2.899,59 eura. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.899,59 eura od 7.8.2022 do zaplatenia. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje aj náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 122,84 eura, a to odmenu právneho zástupcovi žalobcu za jeden úkon právnej služby, vypracovanie a odoslanie predžalobnej výzvy žalovanému podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č.655/2004 Z. z. (advokátska tarifa) vo výške 111,21 eura a k tomu prislúchajúci režijný paušál v roku 2022 vo výške 11,63 eura.

3. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 5.9.2022 pod č. k. 8Csp/125/2022-35 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom namietal nepravdivé tvrdenia žalobcu. Uviedol, že pri podaní žiadosti o úver žalobca uvádzal údaje vyžadované pre posúdenie jeho schopnosti splácať úver a súčasne poskytoval súhlas s tým, aby si žalovaný overil údaje o prípadných jeho záväzkoch žalobcu v nebankovom registri klientskych informácií (NRKI) predstavujúci register údajov o úveroch a predkladal listiny, potvrdenie zamestnávateľa o výške čistého príjmu za posledné tri mesiace pred podaním žiadosti o úver. Žalobca pri podaní žiadosti o úver uviedol, že je ženatý, jeho príjem mesačne je 847,00 eur. Z údajov registra NRKI bolo zistené, že žalobca nemá žiadne záväzky titulom úverového vzťahu (spotrebiteľský úver/kredítka karta) a z potvrdenia o priemernej mzde zamestnávateľa žalobcu bolo zistené, že priemerný čistý mesačný príjem za posledné tri mesiace je suma 847,91 eura. Po získaní údajov z NRKI a na základe údajov poskytnutých žalobcom bolo vykonané posúdenie, či v prípade žalobcu sú splnené podmienky týkajúce sa ukazovateľa schopnosti splácať úver. Výdavky na peňažné

záväzky žalobcu v zmysle a na základe údajov zadovážených hore popísaným spôsobom predstavujú sumu splátky úveru, o ktorý žalobca žiadal, teda čiastku 92,39 eura, a náhrada poistného 28,65 eura. Čistý príjem spotrebiteľa 847,91 eura spolu s príjmom rodinné prídavky 47,04 eura, predstavuje čiastku 894,96 eura. Suma výdavkov- na žiadateľa 336,28 eura (198,09 eura- suma životného minima + 138,19 eura na manželku žiadateľa) a na deti 2x 90,42 eura (suma životného minima na nezaopatrované dieťa), spolu 517,12 eura. Žalovaný poukázal na to, žalobca uviedol dokonca ako svoje výdavky sumu 120 eur. Žalovaný však v zmysle svojich interných kritérií vychádzal z vyššej sumy výdavkov rovnajúcej sa minimálnej sume životného minima čím sa znížila suma disponibilného príjmu, z ktorej sa vychádzalo a teda sa fakticky sprísnil podmienky pre získanie úveru. Na základe uvedeného disponibilná časť čistého príjmu (894,96 eura mínus 517,12 eura) predstavuje sumu 377,83 eura. Zostatok voľných zdrojov po odpočítaní splátky na úhradu požadovaného úveru (377,83 eura mínus 92,39 eura) zostáva ešte 285,45 eura. Tvrdenia žalobcu o neskúmaní schopnosti žalobcu splácať úver uvádzané v žalobe mal za nepravdivé a nedôvodné. Žalobca sám predkladal doklady o svojej mzde a uvádzal údaje pri žiadosti o úver. Základným dôvodom nesprávneho a mylného tvrdenia žalobcu o hodnote RPMN je to, že vôbec nezohľadňuje obsah jednotlivých listín, konkrétne prihlášky do poistenia a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a ani ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.. Následkom toho je potom predkladanie nedôvodných tvrdení o nesprávnom údají RPMN. Preto podľa názoru právneho zástupcu žalovaného bola RPMN vypočítaná zákonným spôsobom.

4. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 8Csp/125/2022-115 zo dňa 7.3.2023 rozhodol tak, že žalobe vyhovel. Z dôvodu podaného odvolania Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12CoCsp/28/2023-173 zo dňa 28.6.2024 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie považoval za nesporné, že dňa 8.3.2017 žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500184550, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 48-ich mesačných splátkach vo výške 92,39 eura, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 4.434,72 eura, počnúc dňom 9.4.2017, výška ročnej úrokovej sadzby 20,69 %, RPMN za úver 22,68 %, výška priemernej RPMN 15,12 %. Z bodu 5 Zmluvy má vyplývať aj informácia o náhrade poistného vo výške 28,65 eur mesačne, v počte platieb 48, splatných 9. dňom v mesiaci.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a/, d/, g/, h/, i/, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, 6, 7, 8, § 11 ods. 1, § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom k 8.3.2017), § 43 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 451 ods. 1, 2, § 456 prvá veta, § 458 ods. 1 prvá veta, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., čl. 3 ods. 1, 2, čl. 5 smernice Rady č. 93/13/EHS a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 8500184550 je uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy.

7. Z obsahu uzatvorenej zmluvy o úvere vyplýva, že jej súčasťou sú ustanovenia nazvané ako Informácia o náhrade poistného, z ktorých vyplýva, že poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné a uzatvorenie zmluvy o poistení nie je podmienkou pre poskytnutie úveru, ako i to, že účasť na poistnom vzťahu vzniká podpísaním Prihlášky do poistenia. Ďalej je uvedená výška poistného 28,65 eura mesačne, počet splátok poistného a ich splatnosť. Dňa 8.3.2017 žalobca podpísal i formulár označený ako Prihláška poistenia schopnosti splácať úver, z obsahu ktorého vyplýva, že vyhlásil, že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že tak Prihláška do poistenia, ako i samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere sú bezpochyby formulárovými zmluvami, kde len ich samotný podpis žalobcom nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania ich individuálneho dojednania. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemal možnosť participovať na ich vytvorení a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Už len samotné zakotvenie ustanovení o náhrade poistného v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy o úvere nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú

podmienku. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca, resp. že mal možnosť výberu, či poskytnutie tejto doplnkovej služby prijme alebo odmietne. Žalobca ako spotrebiteľ nedostal žiadnu možnosť voľby s alternatívou obsahujúcou vyznačenie, že poistenie nepožaduje. Pokiaľ poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, tak ako to v danom prípade žalovaný tvrdil, zmluva musí byť v časti dojednaní poistného transparentná a určitá tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené. V danom prípade nešlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca, resp. že žalobca nemal možnosť výberu, či vo vzťahu k prihláške do poistenia túto podpíše alebo nepodpíše, ak chcel, aby mu bol zo strany žalovaného poskytnutý úver. Z predmetného konania nevyplýval taký záver, že by žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, a to i napriek tomu, že do zmluvy žalovaný zakotvil, že uzatvorenie poistenia nie je podmienkou poskytnutia úveru na základe zmluvy o úvere. Ak potom žalovaný poistné nezahrnul do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, teda do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RPMN, súd prvej inštancie ustálil, že zmluva o úvere neobsahuje predpísané náležitosti, a to podľa § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, pretože RPMN uvedená v zmluve je nesprávna. Konštatoval, že došlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré je povinný žalobcovi, vo výške žalovanej istiny vydať. V konaní bolo preukázané a samotným žalovaným ani nebolo namietané, že žalobca uhradil na účet žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500184550 sumu vo výške 5.899,59 eura, tzn. o 2.899,59 eura viac, než mal žalovaný nárok a tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou zo dňa 23.8.2022 v sume 2.899,59 eura, a to v lehote najneskôr do 26.8.2022, t. j. dňom 27.8.2022 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy, preto má žalobca nárok aj na úroky z omeškania.

9. Súd priznal žalobcovi aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 122,84 eura v zmysle § 121 ods. 3 OZ, ktoré žalobca charakterizoval ako odmenu právneho zástupcovi žalobcu jeden úkon právnej služby v sume 111,21 eura, za vypracovanie a odoslanie predžalobnej výzvy žalovanému podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č.655/2004 Z. z. (advokátska tarifa) a tomu prislúchajúci režijný paušál v roku 2022 vo výške 11,63 eura.

10. O trovách konania rozhodol podľa tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 100 % s tým, že o ich výške rozhodne pod právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

11. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadal rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že závery súdu prvej inštancie sú v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi zo súdneho spisu, v rozpore s obsahom odborného stanoviska Národnej banky Slovenska k výpočtu RPMN a po právnej stránke odporujú zákonu č. 129/2010 Z. z. V rámci zisťovania skutkového stavu sa súd obmedzil na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500184550, pričom to, čo predchádzalo jej vytvoreniu vôbec nevzal do úvahy. Uviedol, že listinou označenou ako „žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru“ žalobca ako žiadateľ požiadal o poskytnutie úveru vo výške 3.000 eur s požadovanou splatnosťou 48 mesiacov. Pred vytvorením zmluvy o úvere osobitnou prihláškou do poistenia žalobca žiadal o poistenie schopnosti splácať úver. Až na základe uvedeného došlo k vytvoreniu textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej obsah nadväzuje na predchádzajúce právne úkony. A teda ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa na strane 2 uvádzajú údaje o poistení, tak tieto obsahovo a logicky nadväzujú na uvedenú prihlášku do poistenia. Priamo v zmluve sa opakuje informácia, že poistenie je dobrovoľné. Namietal tiež posudzovanie či ide o individuálne dohodnuté ustanovenia alebo formulárový text. Formulárový text neznamena automaticky neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa jeho názoru predmetné poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, preto nespĺňa definíciu nákladov uvedenú v § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože nie je ani nákladom spojeným s poskytnutím peňažných prostriedkov a ani nákladom vyžadovaným pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Prihlášku do poistenia žalobca podpísal dňa 08.03.2017 a už priamo z jej textu vyplýva, že poskytovateľ úveru – žalovaný, nevyžaduje poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy o úvere, jej plnenie a poskytnutie úveru. Žalovaný v odvolaní namietal aj priznanie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, akým spôsobom mali byť tieto údajné náklady preukázané. Žiadne náklady v podobe uhradených trov na zaslanie predžalobnej výzvy neboli preukázané.

12. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

17. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalovaným v jeho odvolaní. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné.

18. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil; súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, a dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Ak rozsudok neobsahuje zákonné náležitosti, v konečnom dôsledku je takýto rozsudok nepreskúmateľný. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat' so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal.

9. Vo vzťahu k argumentácii sporových strán odvolací súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

20. V danej veci dňa 8.3.2017 žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500184550, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 48-ich mesačných splátkach vo výške 92,39 eura, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 4.434,72 eura, počnúc dňom 9.4.2017, výška ročnej úrokovej sadzby 20,69 %, RPMN za úver 22,68 %, výška priemernej RPMN 15,12 %. Z bodu 5 Zmluvy má vyplývať aj informácia o náhrade poistného vo výške 28,65 eur mesačne, v počte platieb 48, splatných 9. dňom v mesiaci. Z obsahu uzatvorenej zmluvy o úvere vyplýva, že jej súčasťou sú ustanovenia nazvané ako Informácia o náhrade poistného, z ktorých vyplýva, že poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné a uzatvorenie zmluvy o poistení nie je podmienkou pre poskytnutie úveru, ako i to, že účasť na poistnom vzťahu vzniká podpísaním Prihlášky do poistenia. Ďalej je uvedená výška poistného 28,65 eura mesačne, počet splátok poistného a ich splatnosť. Dňa 8.3.2017 žalobca podpísal i formulár označený ako Prihláška poistenia schopnosti splácať úver, z obsahu ktorého vyplýva, že vyhlásil, že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Súd prvej inštancie správne dospel k jednoznačnému záveru, že tak Prihláška do poistenia, ako i samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere sú bezpochyby formulárovými zmluvami, kde len ich samotný podpis žalobcom nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania ich individuálneho dojednania. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemal možnosť participovať na ich vytvorení a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Už len samotné zakotvenie ustanovení o náhrade poistného v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy o úvere nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca, resp. že mal možnosť výberu, či poskytnutie tejto doplnkovej služby prijme alebo odmietne. Žalobca ako spotrebiteľ nedostal žiadnu možnosť voľby s alternatívou obsahujúcou vyznačenie, že poistenie nepožaduje.

22. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje, preto ich nebude opakovať a dodáva, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalovaný v zmluve o úvere uviedol nesprávnu RPMN, keď pri jej výpočte nezohľadnil poplatok za poistenie. Podľa písm. § 2 g) a i) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Argumentácia súdu v tom, že bola nesprávne vypočítaná RPMN je správna. Žalobca sám uviedol, že do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za poistenie. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Žalovaný síce tvrdil, že žalobca nebol povinný uzavrieť poistnú zmluvu, resp. Prihlášku do poistenia, ktorú podľa vyjadrenia žalovaného žalobca žiadal sám, avšak i v prípade, že žalobca nebol povinný uzatvoriť aj poistnú zmluvu, zo žiadnych listinných dôkazov nie je zrejmé, či jej uzavretie nejakým spôsobom ovplyvnilo poskytnutie úveru, resp. jeho podmienok. Pokiaľ žalobca podpísal Prihlášku do poistenia, malo by byť zrejmé z akého dôvodu (to je uviesť akým spôsobom uvedené ovplyvnilo podmienky uzatvorenia zmluvy o úvere, teda či v konečnom dôsledku nebol nútený poistnú zmluvu uzavrieť za účelom získania úveru za daných rovnakých podmienok). Prihláška do poistenia, i úverová zmluva boli

podpísané v rovnaký deň, nie je zrejmé v akom poradí. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že najprv bola podpísaná Prihláška do poistenia a následne úverová zmluva, je zrejmé, že uzavretie poistenia bolo podmienkou následného uzavretia úverovej zmluvy. Podpísanie Prihlášky do poistenia pred uzavretím úverovej zmluvy je v rozpore s bodom 5. zmluvy o úvere.

23. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pojem vyskytujúci sa v úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) a podľa názoru odvolacieho súdu je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Takúto približnú charakteristiku RPMN možno nájsť na ktoromkoľvek internetovom portáli po zadaní slovného spojenia RPMN. Z uvedenej definície teda vyplýva, že pri výpočte RPMN by mali byť zohľadnené i poplatky za poistenie schopnosti splácať úver.

24. Uzatvorenie poistenia s ohľadom na postupné úkony pri poskytnutí úveru zo strany žalovaného bolo podmienkou pre získanie úveru, a preto v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. náklady súvisiace s poistením mali byť zahrnuté do výšky RPMN. Tým, že sa tak nestalo, je RPMN v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má podľa názoru odvolacieho súdu rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec - ani v jednom prípade spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže spraviť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť, nakoľko je úver pre neho výhodný. Preto tak neuvedenie RPMN, ako aj jej uvedenie v nesprávnej výške má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Ak sú v zmluve a s ňou súvisiacich listinách použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne s ohľadom na postupné úkony pri uzatvorení úverovej zmluvy, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil, resp. kto zvolil postup nevýhodný pre spotrebiteľa. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad, alebo zvoliť postup výhodný iba pre poskytovateľa úveru a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia alebo postupu na úkor záujmov druhej zmluvnej strany. Keď žalovaný v konaní nepreukázal jednoznačne, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, hoci zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou poskytnutia úveru, je potrebné myslieť na spotrebiteľa ako slabšiu stranu, ktorej je nevyhnutné poskytovať zvýšenú ochranu, a keďže tento nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, je potrebné poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RPMN, a preto bol správny záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) bezúročný a bez poplatkov.

26. Odvolací súd považuje za správne aj priznanie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobcoví pred podaním žaloby, ktoré predstavujú vyplatenú odmenu právnenému zástupcovi žalobcu za vypracovanie predžalobnej výzvy zaslanej žalovanému.

27. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie správne žalobe žalobcu vyhovel a dostatočne vysvetlil právne dôvody svojho rozhodnutia, preto odvolací súd ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní procesne úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý podal odvolanie a bol v odvolacom konaní neúspešný. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).